

VUL

3/2000

SUOMEN

VALJAKKO URHEILIJOIDEN LIITTO RY

SYYSHARJOITTELU ON KÄYNNISSÄ

**Kuvissa Anu Jaakonsaari
treenaa mönkijällä
14 koiran valjakkoaan
vihtiläisissä maisemissa.
Harjoitteluun kuuluu myös
runsaasti vapaana
juoksemista ja virikkeitten
hakua vaikkapa vedestä.**

PÄÄKIRJOITUS

Uuten nousuun

Liiton uusi hallitus on pitänyt ensimmäisen kokouksensa ja sopinut hallituksen sisäisestä työnjaosta.

Samalla on lähdetty kartoittamaan toimintoja, joilla lajiemme harrastus saadaan jälleen nousuun. Toiminnan näkyvin osa, kilpailut, ovat olleet varsinaisessa aallonpohjassa, mikä näkyy selvästi tähän lehteen painetusta tulevan kauden kilpailu-kalenteristakin. Tämän vuoden viimeiseen lehteen saadaan luultavasti sentään jonkin verran täydennystä kalenteriin.

Osallistumisaktiivisuuden lisääminen on sitten toinen juttu. Eräs mahdollisuus motivaation kohottamiseen saattaisi olla kansainvälisen toiminnan lisääminen. Osallistuminen ulkomaisiin kilpailuihin ja ulko-maalaisten saaminen mukaan kotimaan kisoihin saattaisivat olla se haaste, jota kaipaavat sekä kilpailijat että kilpailujen järjestäjät.

Tärkeä kehittämisalue on myös tämä liiton lehti. Sen avullahan liitto näkyy seurojen jäsenistölle ja siitä kaikkien tulisi saada tietoa, mitä missäkin ja milloinkin on tekeillä. Nyt olisikin tärkeää saada kentältä mielipiteitä julkaisustamme, mm. siitä, pitäisikö lehti jalkaa maksutta vain lisenssin lunastaneille ja periä muilta tilausmaksu. Myös lehden ulkoasu on asia, johon voisi ottaa kantaa. Näitä kannanottoja hallitus jää nyt odotamaan.

Tähän lehteen jäi vielä "teknisistä syistä" joitakin vanhentuneita tietoja, jotka päivitetään seuraavassa numerossa. Sen aineisto kootaan marraskuun aikana.

Kalevi Vainio
varapuheenjohtaja

PUHEENJOHTAJALTA

Hyvät ystävät

Terveiset Länsi-Suomesta. Tarkimmin Siikaisista joka on pieni, noin 2000 asukkaan kunta Satakunnan ja Pohjanmaan välimaastossa. Täällä toimin yrittäjänä yhdessä vaimoni Päivin kanssa. Pyörittäen Elämys/monialan yrityksiä, jotka perustimme keväällä 2000 jäätyäni eläkkeelle armeijan palveluksesta.

Valjakkourheilutoiminnassa olen ollut mukana sen syntymisestä alkaen, olinhan perustamassa REVELIÄ jo vuonna 1978 ja järjestämässä Valjakkourheilun EM kisoja Jämillä 1991 sekä Mailman-cup kisoja 1998. Suomea olen edustanut lukemattomissa kilpailuissa, niin valjakko-urheilussa kuin suunnistuksessa.

Koiria minulla tai meillä on ollut monenlaisia Saksan-seisojasta Dobermanniin. Tällä hetkellä meillä on piteä eläkeläinen, saksanseisoja Santtu.

Mestaruuksia olen saavuttanut niin siviili- kuin sotilaspuolella, mm kuusi Puolustusvoimain mestaruutta.

Lisäksi olin vuosina 1984-86 Etelä-Libanonissa jossa koulutin ja organisoin YK-koiratoimintaa 1kuuden kuukauden ajan.

Järjestöpuolella minulla on kokemusta Sotilasammattihenkilöliiton varapuheenjohtajana ja pitkäaikaisena yhdistyksen puheenjohtajana sekä valtuutettuna. Lisäksi minulla on lukuisia muita yhteiskunnallisia toimia aina urheilusta Leijoniin.

Edellä mainitsemillani taidoilla ja tiedoilla uskon selviytyväni haastavasta ja vaikeasta tehtävästä.

Sillä olihan edellinen puheenjohtaja Jukka Wuolijoki talousmies, jonka avulla liitomme talous saatiin kuntoon ja rahan käyttöä hillittyä. Itse aion jatkaa samoilla linjoilla.

Tästä olen Jukalle hyvin kiitollinen. Unohtamatta muitakaan entisiä puheenjohtajia ja heidän ansioitaan.

En halua kaivella vanhoja "asioita" esille vaan katsoa eteenpäin. Valjakkourheilua ja

jaostoja tasapuolisesti kehittämisen. Toiminnallani haluan lähentää organisaatiota lähinnä hallitusta sekä urheilijoita tunnuslauseella "liiton johto on urheilijoita varten eikä päinvastoin, kuten tähän asti on ollut." Joten toivon jäsenistön ottavan innokkaasti yhteyttä joko sähköpostini tai puhelimen välityksellä. Yhteystiedot saat muualta lehdestä tai liitosta. Liiton toimisto ym. kysymyksiin vastaan mielelläni ja olen valmis kehittämään jäsenistön kanssa Suomen valjakkourheilijoiden Liitosta vertaisensa liiton muiden lajiliittojen kanssa.

Siikaisissa 22.9.2000
Pekka Puolakka

IFFS:n presidentti Helen Lundbergin tervehdys 5.9.2000

Hyvät jäsenet ja ajajat

Olen onnellinen ja kiitollinen kunniasta ja luottamuksestanne IFFS:n yleiskokouksessa (GA) tullessani valituksi Presidentiksi seuraavaksi kaksivuotis-kaudeksi. Olen myös iloinen, että GA valitsi hallituksen, jossa on kokeneita ja innokkaita ihmisiä, valmiina aloittamaan työt.

Tulen työskentelemään kaikin mahdollisin tavoin rekikoiraharrastuksen kehittä-miseksi ja IFFS:n kasvattamiseksi. Tässä luotan saavani täyden tuen vara-

presidentti Tim Whitelta ja seuraavilta uuden hallituksen jäseniltä; Pep Pares, Alex Ward, Judith Pearce, Markus Luft, Christian Cleve Hansen, Magali Philip, Lars Svanfeldt ja Rae Bank. Tätä IFFS tarvitsee nyt; katse eteenpäin - mennyt on nyt historiaa!

Hallituksella on pitkä lista tehtäviä, jotka pitää tehdä mahdollisimman pian ja me aloitamme heti kun jäsenet ovat päässeet ta-

kaisin kotiin ja ovat valmiita; "rock'n roll!"
Yhdessä olemme vahvoja!

Kaikkea hyvää teille kaikille
Presidenttinne
Helen Lundberg

TOIMITTAJALTA

Syystervehdys kaikille

Tämän lehden kokoaminen on tökkinyt todella pahasti. Syy löytyy valitettavasti kovin läheltä, minusta itsestäni. En ole riittävän aktiivisesti jaksanut patistella väkeä juttujen kimppuun. Olo on ollut kuin entisellä katonkorjajalla: poudalla katto ei vuoda, saateella sitä ei viitsi mennä korjaamaan! Itseäni rauhoittaakseni voisin toki luetella koko joukon syitä saamattomuuteeni mutta olkoon...

Kesätauon aikana on tapahtunut yhtä ja toista merkittävää sekä meillä että muualla. Liiton hallitus on uusiutunut merkittävästi. Puheenjohtajan tehtävät otti vastaan vanha konkari Pekka Puolakka ja muitakin muutoksia hallitukseen tuli. Onnea koko hallitukselle!

Sopii toivoa, että uusi puheenjohtaja ja hallitus saavat työrauhan, sillä suomalaisen valjakkourheilun elvyttämisessä on kyllä riittävästi töitä ilman, että kukaan heittää kapuloita rataisiin.

Kansainvälisissä liitoissa ESD-RAssa ja IFFS:ssä vaihdettiin myös puheenjohtajia, ja yllätys yllätys - molempiin löytyi sopiva henkilö Ruotsista. Kun yrittäessä kesän aikana seurata internetissä IFFS:n ympärillä käytyä keskustelua, oli siinä vahvasti mukana norjalaisia ja ruotsalaisia kannanottoja.

Naapurimaissa on kansainvälinen toiminta ja vastuunotto ymmärretty aivan eri tavalla kuin meillä.

Rahan puutteeseen täällä ta-

vallisesti vedotaan, mutta kielitaitoa luulisi kuitenkin meilläkin löytyvän sen verran, että kantaa voisi ottaa.

Kaiken kaikkiaan näyttää elämä suomalaisen valjakkourheilun vaiheilla sangen vaisulta. Jotain tartsis siis tehdä, että toiminta taas virkistyy. Lehtemme ole toistuvasti kaivannut kannanototekestejä ja muita artikkeleja, mutta lypsämättä niitä ei juuri tunnu saavan. Suurkiitos kaikille, jotka osoittivat aktiivisuutta tämän lehden sisällöntuottamisessa.

Hyvää syksyä kaikille. Nähdään!

Kalevi

LIITON HALLITUS 2000

Puheenjohtaja
Puolakka Pekka
Mäntylä 10
29810 SIKAINEN
02-542 2110 040-765
2861
p.o.puolakka@pp.inet.fi

Varapuheenjohtaja
Forsman Jyrki
Huutjärventie 226
49200 HEINLAHTI
05-2201 599 040-511
8082
jyrki.forsman@sok.fi ja
jyrki.forsman@vul.fi

Jäsenet
Heinonen Matti
Lahdensivuntie 31
36110 RUUTANA
03-376 1546

Hämäläinen Sirkka
Naistenlahdentie 220 B 3
57810 SAVONLINNA
015-5363 71 040-
5538 156
sirkka.hamalainen@pp1.inet.fi
ja sirkka.hamalainen@vul.fi

Jokela Timo
Finn-Jan Raappanansuontie
61

93420 JURMU
08-845 736 fax 08-
845 766
timo.jokela@vul.fi

Kapanen Jorma
Kalalammentie 58
46230 ARO
05-3690 875 05-181
23111
jorma.kapanen@pp.inet.fi ja
jorma.kapanen@vul.fi

Kempe Riitta
MTT/Hevostutkimus
Varsanojantie 63
32100 YPVf
050-347 8356 03-436
1434 kot. tai
02-7636 5617 ty
riitta.kempe@vul.fi

Kettumäki Kati
Kämmekä 10
40530 JYVfSKYLf
050-590 3112 014-372
1831 kot.
014-2403 709 fax ty
kati.kettumaki@yomi.com ja
kati.kettumaki@vul.fi

Kousa Vesa
Safari

Koivikko Vihari
81970 JONGUNJOKI
040-529 8362 013-531
872 ja
fax. 013-531 871
husky.safarit@caveris.inet.fi ja
vesa.kous@vul.fi

Mäntylä Jarmo
Heikinkatu 7
33900 TAMPERE
03-265 3461+fax 0400-
623 923

Toivonen Paula
Nukarintie 113
05450 NUKARI
09-250 7590

Vainio Kalevi
Lemminkäisentie 3
04200 KERAVAL
09-242 6607 09-2949
2400
040-513 4020
kalevi@edu.kerava.fi ja kale-
vi.vainio@vul.fi

Toimikunnat 2000

(jokaisella toimikunnalla tai
työryhmällä on hallitukselle
vastuullinen vetäjä)

Lasten ja nuorten liikunta
Riitta Kempe

Huippu-urheilu
Kurt Köcher (oto-valmennus-
päällikkö)
Jyrki Forsman
Pasi Heinonen

Kilpailutoimikunta
Jyrki Forsman
Kalevi Vainio
ja Pasi Heinonen (ajo)
Merja Tammi
ja Jarmo Mäntylä (hiihto)

Tuomarikoulutus
Merja Tammi (hiihto)
ja Toivo Mäntynen (ajo)

**Valjakkourheilun kehittämis-
toiminta**
Juhani Heikkinen

Yritysluikunta
Jukka Wuolijoki

Eriytiluikunta
Etsitään vetäjää

Kv. toiminta
Jukka Wuolijoki
Kv. yhteyshenkilö
Kati Kettumäki

Viestintä
VUL-lehti
päätoimittaja Kalevi Vainio
Sisäinen tiedotus
toimisto vastaa

Talous
Jukka Wuolijoki
Merja Tammi

Tilintarkastajat
Sari Virolainen
ja Seppo Tervo (KHT)

Varatilintarkastajat
Börje Kajander
ja Anne Raunio

LIITON TOIMISTO

Toimistonhoitaja

Eva-Liisa Aunio
Radiokatu 20, 00093 SLU
09-3481 2053, tai fax 09-3481 2411

Tässä lehdessä julkaistut kirjoitukset ja mielipiteet
eivät välttämättä noudata VUL:n virallista kantaa.
Kukin kirjoittaja vastaa itse teksteistään.

Lehden julkaisija:
Suomen Valjakkourheilijoiden Liitto ry

Sivunvalmistus:
Grafiikka Rutanen

Ilmoitusmyynti:
Suomen Valjakkourheilijoiden
Liitto ry
Radiokatu 20,
00093 SLU
09-3481 2053, tai
fax 09-3481 2411

Painpaikka:
Alprint Oy
Tampere 2000

IFSS:n yleiskokous Oslossa

IFSS 8TH GENERAL ASSEMBLY, OSLO 2.-3.9.2000
INTERNATIONAL FEDERATION OF SLEDDOG SPORTS IFSS 8.
LIITTO-KOKOUS NORJASSA

Osallistuin kokoukseen Suomen edustajana, läsnäolijoiden ja muiden valtuutettujen ääniä oli käytössä yhteensä 76 (Suomella 5 ääntä), mikä oli erittäin runsas osanotto liittokokoukseen. Virallinen pöytäkirja tulee VULille myöhemmin IFSS:ltä, tässä vain muutama henkilökohtainen muistiinpano kokouksesta.

- Council Members = hallituksen jäsenet raportoivat ja niistä ei ollut suurempaa keskustelua (raportit VUL-toimiston arkistossa).
- Skijoring ("naruhiihto") luokan viralliset MM-säännöt ovat vielä työn alla, koska se on nyt ensikertaa MM-kilpailuna.

- MM-kilpailukomitean monivuotinen puheenjohtaja Kathy Frost ei jatka enää näiden kisojen jälkeen, mutta komitea on koonnut erinomaisen tietopaketin Race Packet, jota on saatavissa VULin toimistolta (sat minulta).

- Espanja valittiin uudeksi jäsenmaaksi. Ja sai 2 ääntä käytettäväksi. Äänet annetaan kilpailijamäärän mukaan, Espan-

jassa laji on nousussa ja kilpailijoita on yli 200.

- Sääntömuutokset olivat lähinnä hallinnon toimintaa koskevia ja suuri osa niistä oli jo käsitelty vuoden 98 liittokokouksessa, jonka pöytäkirja oli valittavien sattumien takia jäänyt puutteelliseksi, joten uudelle hallitukselle jäi edelleen tehtäväksi selvittää, mitkä sääntömuutokset ovat jo voimassa tai pitäisi olla voimassa.

- IFSS:n henkilövalinnat; presidenttiehdokka oli ensin 3: Glenda Walling, joka oli 10 vuotta, IFSS:n alusta lähtien, presidenttinä 1998 asti, kunnes Tim White (keskipitkien matkojen huippuajaja, QCR-jalasmuovien keksijä ja rekien rakentaja) valittiin. Helen Lundberg (Egil Ellisin kumppani ja sprinttija itsekin), joka on Ruotsin Slädhundsport-lehden päätoimittaja. Tim White vetäytyi ehdokkuudesta ja Helen Lundbergistä tuli presidentti. Varapresidenttiehdokkaat olivat Glenda Walling, joka vetäytyi pois, Helen Lundberg, joka oli jo valittu presidentiksi, joten äänestys jäi tehtäväksi Tim

Whiten ja Bernard Pepinin (Esdran monivuotinen ex-presidentti) väliltä. Varapresidentiksi valittiin Tim White.

- Valittujen hallituksen jäsenten nimet ovat jo esillä toisella, samoin komissioiden jäsenet

- Politikointia ja lobbausta tapahtuu jopa rekikoiramaailmassa, nyt oli lähinnä kyse eräänlaisesta linjanvedosta urheilun kehittämisestä. Tim White ja Bernard Pepin olivat päässeet vauhtiin, esim. nuorten kansainväliset leirit ja tapahtumat, World Cup pisteiden laskenta entistä paremmin ja mikä tärkeintä ja näkyvintä, keskipitkät matkat on otettu ensimmäistä kertaa MM-kilpailuohjelmaan, samoin skijoring nyt ihan uutena.

Teksti ja kuva:
Anu Jaakonsaari

Magali Philip, Pohjois-Amerikan alueen johtaja, Helen Lundberg, IFSS:n puheenjohtaja ja Pep Pares, hallituksen espanjalainen jäsen.

IFSS:n puheenjohtaja esittäytyy

Toimituksen pyynnöstä IFSS:n vastavalmittu puheenjohtaja laati esittelytekstin vartavasten lehtemme lukijoille. Vapaa käänös on toimittajan.

Kahden vuoden ajan olen hoitanut kansainvälisen valjakkourheiluliiton IFSS:n luottamustehtäviä.

Ensimmäisenä olen keskittynyt tiedotuskysymyksiin ja se on ollut hyvin kiinnostavaa.

Uuden hallituksen vaali oli odotetuksi ja jännittävä hetki Oslossa yleiskokouksessa. Minut valittiin

puheenjohtajaksi kahdeksi seuraavaksi vuodeksi. Äänestyksessä Glenda Wallingin ja minun välillä sain enemmistön äänistä. Tim White vetäytyi puheenjohtajahdosta vain muutamia minuutteja ennen vaalia ja asetti sensijaan varapuheenjohtajahdokkaaksi. Yleiskokous valitsi suurella enemmistöllä Timin varapuheenjohtajaksi. Vastaehdokas Bernard Pepin hävisi selvästi.

Tim ja minä olemme ainoat "vanhat" jäsenet hallituksessa. Viisi uutta hallituksen jäsentä ovat Judith Pears, Kanada, Alex Ward, Skotlantti, Markus Luft, Saksa, Christian Cleve Hansen, Norja ja Pep Pares, Espanja. Niinmetti ja minä kolme uutta aluejohtajaa: Euroopan aluejohtajaksi Lars Svanfeldt Ruotsista, Pohjois-Amerikan aluejohtajaksi

Magali Philip Alaskasta ja Oseania-Aasian edustajaksi Rae Bank Uudesta Seelannista.

Kuka sitten on Helen Lundberg?

Juuriltani olen puoleksi suomalainen. Äitini on syntynyt ja kasvanut Suomessa, joten puolet minusta on siellä. Olkää kyllä silaisuutta oppia kunnolla suomea, siitäkään huolimatta, että vietin suurimman osan lapsuuteni kesistä isoäidin luona Muhoksessa.

Sukulaisteni luona Suomessa opin rakastamaan saunomista, viiliä ja ruisleipää. Saunomista voin harrastaa omassa pihassa, jossa minulla on aito puulämmitteinen sauna, ja viiliä ja ruisleipää syön lähes joka päivä! Karjalampiirakat ovat myös suosikkijani.

Isoäidilläni oli kiltti koira pihavahtina, suomalainen pystykorva, musta, valkoinen tassu. (Karjalan-karhukoira? Toim.huom.) Muistan yhä makean, hieman tunkkaisen maun kuitenkin niin ihanan hajun, joka tuntui koirankopissa. Rakastin istua pimeässä, aivan koirankopin perällä - se oli erityinen sukkilapaikkani. Ehkä juuri siellä syntyi kiinnostukseni koiriin ja ehkä juuri siellä tein päätöksen, että niin pian kuin saan itse valita, tulee elämäni liikkumaan koirien ympärillä. Niin on myös ta-

pahtunut viimeiset 20 vuotta, niin kauan minulla on ollut vetokoiria.

Niin kuin useimmat ajajat aloitin siperianhuskylä. Varga oli valtavan söpö mutta ehdottomasti ei mikään vetokoiri, mutta sitä minä en silloin ymmärtänyt. Siksi sisar olleet myöskin sen kättä sivarta, jotka nopeassa tahdissa hankin saadakseni kokoon kolmivaljakon.

Ensimmäinen kilpailuni oli katastrofi. Tulini maaliin niin paljon muita myöhemmin, että järjestäjät olivat jo purkamassa maali-vaatetta. Mutta tilanne on muuttunut ajan myötä ja olen jo opinut koko joukon siitä, miten harjoitellaan ja kilpailaan rekikoirilla.

Kukaan siis olen, no varsin itsepäinen olen parhassaan iässä! Olen syntynyt kultaisena vuonna 1956, joten olen ehtinyt kokea elämästäni yhtä ja toista, mikä ei elistä minua tunteista itseäni edelleen hyvin nuoreksi ja valittomaksi.

Vuodesta 1991 olen elänyt ja asunut yhdessä Egil Ellisin kanssa. Yhdessä olemme rakentaneet maailmanluokkaa olevan rekikoirakennelun ja siellä saan päivittäisen koiratarpeeni tyydytyksiä.

Mitä muuta sitten teen? 80-luvun alusta olen työskennellyt ilta- ja yöaikaa Boräsin Sanomissa. Siellä olen valittu kaikkea sa-

nomalehti- ja ilmoitusalaan kuuluvaa hommaa. Viimeiset kymmenen vuotta olen toimittanut uutisia, sekä yleis- että urheilualalta. Jos en istu töissä ja tuijota tietokoneita, teen sitä samaa kotona vinttihuoneessani. Varmankin ne teistä, jotka seuraavat valjakkourheilu-uutisia, ovat luvanneet joutua, mitä olen tuottanut ruotsalaiseen valjakkourheilulehteen Svensk Slädhundsport.

Kaikkeä tiedon välittämistä pidän suunnattoman tärkeänä tehtävänä. Uusi internet-tekniikka on toki fantastisen tehokasta, mutta olen silti vakuuttunut, että painettu sanakin tulee säilymään tärkeänä. Internet on lyömätön väline nopeassa tiedottamisessa, mutta paperille painetulla tekstillä on edelleen omat etunsa.

Paisi puheenjohtajana tehtävistä vastaan IFSS:ssä myös sen tiedotuslehdessä, IFSS Gazettesta sekä johdan Liiton yhteydenpitoa komiteaa (Communication Committee). Näen suurena haasteena saada olla mukana vaikuttamassa kansainväliseen valjakkourheilutoimintaan.

Mielestäni olemme jo edenneet laajasti olemme joidenkin levityksessä hyvän matkaa. Olin esim. mukana äänestämässä sen puolesta, että MM-kilpailut järjestetään myös junioreille ja että koirahiihto (naruluokka) otetaan mukaan sekä MM- että Maailmancup-kilpailuihin.

Miksi äänestin juniorien MM-kilpailun puolesta (Huom. juniorien- ei lasten)?

Juuri siksi, että mielestäni nyky-yhteiskunnan nuoret tarvitsevat päämäärän, johon pyrkiä, jaksakseen paneutua lajiin. Aktiviteettien tarjonta on nykyvaorille jotain aivan uutta kuin nuorille minun nuoruudessaani. Kün minusta ja kavereistani oli hienointa tulla valituksi koulun koirajoukkueeseen, niin nyky- nuorten kiinnostuksen herättäminen vaatii hieman enemmän. Suhtaudun hyvin myönteisesti nuorten MM-kilpailuihin. Pidän siitä mahdollisuutena tavata samanmielisiä nuoria eri puolilta maailmaa, solmia yhteyksiä ja vaihtaa kokemuksia. On jotain, mihin mukaan pääsemiseksi kannatta rehua.

Miksi äänesti koirahiihdon MM- ja WC-kilpailujen puolesta?

Koirahiihto on suosittua kaikkialla maailmassa. USA:ssa valjakkohiihdossa on vain kourallinen harrastajia mutta koirahiihtoon tulee koko ajan lisää osallistujia. Koirahiihto on monelle ensimmäinen kontakti valjakkourheiluun ja sitä meidän kannatta hyödyntää ja kannustaa. Nostamalla uuden lajin statusta saamme lisää harrastajia ja se tulee tuottamaan lisää osallistujia muihinkin lajeihin. IFSS katsoo nyt eteenpäin ja ensimmäisenä

on näköpiirissä MM-kilpailut Fairbanksissa, jonne maailman valjakkourheilijat kokoontuvat todellisiin urheilujuhliin.

Ensimmäistä kertaa järjestetään nyt keskipitkien ja sprinttimatkojen, valjakkohiihdon, koirahiihdon sekä juniorien maailmanmestaruuskilpailut.

IFSS työskentelee myös edelleen Maailmancup-kilpailujen kehittämiseksi ja jos kaikki menee suunnitelmien mukaan, se tullaan jatkossa järjestämään joka vuosi, mitä pidän erittäin hyvänä.

Toivon näkeväni pohjoismaisia kilpailijoita Fairbanksin MM-urilla ja ehkä myös korkeimmalla palkintopallilla.

Toivotan Teille kaikille: Happy Trails!

Helen Lundberg

HENKILÖESITTELY

Vuoden nuori valjakkourheilija

Nimeni on Teemu Lojamo (84) ja olen iästani huolimatta jo varsin paljon takapuoltani auton penkillä kuluttanut vetokoiraurheilija. Perhetaustani huomioon ottaen se ei ole mikään ihme. Meillä kaikki hiihtää, enemmän tai vähemmän tosissaan ja koiriakin löytyy tosin molemmat ovat jo niin sanotusti parasta ennen päivänseurustaneita.

Valjakkohiihtourani alkoi jo varhain lapsena, kun joka toiseen päivänä liu'uin Kamun, perheemme ensimmäisen labradorinnoutajan, perässä kerhoista kotiin niin, että toppahaalarin vastapuoli vain kahisi hankaan vasten. Sittemmin hiihtoharrastus on saanut ihmöllisempiä muotoja: jalkoihin on löydetty suket ja monet ja useimmat koiran

perässä tullaan jo pystyasennossa.

Vakavammin asiaa pohtiessa voidaan kilpaharrastukseni sanoa alkaneen ollessani 13-vuotias, jolloin hiihdin ensimmäisen virallisen kilpailuni Ukko (Lojamon Pirjon) killoilla. Ukko on niin ikään labradorinnoutaja ja oli silloin lähes yhtä painava kuin minä, joten koiran hallinta ei ollut itsestään selvyyttä. Parivaljakkomme saikin paljon ylimääräistä "julkisuutta" aina selvitäessämme kisaladun läpi. Niiltä ajoilta kilpailukirjaamme kuitenkin koristaa Palvaanjärven henkilökohtainen rataennätys: seitsemän kilometriä aikaan 17.41.

Ukko oli kuitenkin rampa etujaloistaan, joten sen tilalle täytyi etsiä joku muu vetopeto. Voik-

kaan perukoilta löytyikin Uponallestakin tuttu Laulava Lintukoira, Paki, jonka kanssa aloitettiin ensimmäisen kerran välinainen treenaus. Paki oli luonteeltaan sopiva, ehkä poikkeuksellisenkin helppo karkeakarvainen saksanseisoja, joten isän avustuksen ja Maunon Minnan, Pakin omistajan, karsivallisuuden ansiosta siitä lähtivät leivottua kohtalainen menijä. Vaikka Paki olikin helppo ja pehmeä luonteeltaan, niin sen luonteesta oli ripaus tulisuuksi aina kun se näki auton. Seikasta koituikin usein niin sanottua noloja tilanteita, sillä jos kisalatu sattui kurvaamaan parkkipaikan ohi oli Paki ehdottomasti sitä mieltä, että vetohommasta saavat jäädä ja valjaat vaihdetaan lämpöiseen takkiin ja hääkiin. Perjantai-iltaisin odotinkin usein kauhuilla Markus Kijhon Parunpaikkaa. Pakilla hiihdin pari vuotta, mutta koska koira vanhenee ihmistä nopeammin oli taas edessä vauhdikkaamman koiran etsintä ja Paki-raukka siirtyi palvelemaan sisäkoani, varsinaista mutasarjan vetokoirahiihtäjä.

Forsmanin järjeltä löytyi yksi ylimääräinen koira, Iksasu Taavi, joka muutti meille alakertaan omaan poikamiesboksiin kauden -99 -2000 alussa. Samoihin aikoihin aloin treenata Sepän Mikon laatiman ohjelman mukaisesti. Pehmeä lasku kuuluu kai nykyään myös valmentautumiseen tai sitten ohjelman lyhenykset aiheuttivat tulkin virheitä, sillä ohjelmasta löytyi mm.

VK(tarkoittanee: velttoile kotona). No, nyttemmin väärinkäsitykset on korjattu. Taavin kanssa tuntuu jo niin sanotusti toisensa miestensarjassa ja tulostakin tuli: SM pronssia lislalmen Palloisvuorella. Taavin myötä minulle aukeni myös paikka maa-joukkueessa ja sain myös "ylen-nyksen" Vuoden nuoreksi valjakkourheilijaksi, kiitos valitsijoille.

Tänä vuonna hiihdän taas Voikkaalaisella Tinolla, joka muuten on Pakin naapuri. Koira on treenattu yhdessä Luostarisen Raunan kanssa, vaikkakin kunnia Tinon kunnan rakentamisesta kuuluu yksinomaan Raunolle. Ensi talvi näyttää miten korkealle päästään, mutta takaan, että kovan vastuksen annamme kai-

kille, jotka uskaltautuvat kilpailemaan.

Lumia odotellessa,
Teemu

PS. Kiitos vielä kerran kaikille "koiran lainaajille", ilman teitä lupaava urani (toivottavasti) ei olisi päässyt vauhtiin ehkä ollenkaan.

Ennen kuin ostat sen pointterin...

Mestarisprinttikoiria Ellisin/Lundbergin kennelistä

Tämä kevät tuotti järjestyttävän shokin kaikille, jotka seuraavat sprinttikilpailuiden maailmaa. Egil Ellis ja Helen Lundberg eivät ainoastaan jatkaneet valta-asemaansa Alaskan sprinttikilpailuiden näyttämöllä, he murskasivat ennätykset kaiken tyyppisissä kilpailuissa lyhyistä pyrähdyksistä tuntia pitkiin ajoihin Open North American mestaruuskilpailuissa.

Kun Ellis voitti toisen kerran peräjälkeen ONAC:in ja päätti kauden saatuaan seitsemän suurta avoimen luokan voittoa Alaskassa, hän jätti kaikki tyrmistykseen valtaan.

"Se oli täydellistä hallintaa," sanoi avoimen luokan mestari Ross Sanderson, kun Ellis löi hänet yli kuudella minuutilla ONAC:issa. "Hävisimme kolmesta viiteen sekuntiin maililla. Se ei kuullostalo paljolta, mutta se on paljon 70 maililla."

Ellisin koirat eivät näyttäneet kilpailun uuvuttamilla tällä traditionaalisesti nopeimmalla suurkilpailulla. Kun hänen johtajakoiransa Mike ja Elvira vetivät valjakon maalilinjan yli kolmannen päivän 30 mailin ajon jälkeen, aivan kaikki olivat hämmentyneitä. "Egilin koirilla ei edes kielet olleet ulkona," sanoi sprinttilegenda Joe Redington nähtyään Ellisin maaliintulon.

Nopeammin, nopeammin, nopeammin menivät Ellis ja Lundberg koko kevään jättäen traditionaaliset sprinttivoimat kauaksi taakseen. Heidän valjakonsa näyttivät lisäävän vauhtia joka viikonloppu. "Tämä Egil Ellis on onnistunut keksimään jotain uskomatonta," sanoi 1968 ONAC-mestari Bill Taylor. "Tämä kaveri on jättänyt meidät täysin varjoon, se on uskomatonta. En tiedä, kauanko hän on tehnyt sitä, mutta minä olen ollut mukana 1963 lähtien eikä minulla ole mi-

tään maagista reseptiä."

Ellisin ja Lundbergin maaginen resepti on ollut risteyttää lk.saksanseisoja ja pointteri joidenkin kuuluisempien alaskalaisten rekikoiralintojen kanssa. Kennelpartnerit käyttivät hyväkseen geneettistä periaatetta risteytyselinoima (hybrid vigor). He ottivat koiria hyvin erilaisista taustoista ja risteyttivät ne. Tuloksena oli paremmalla työskentelyetiikalla varustettu koira kuin husky. Koirat näyttävät enemmän lintuja metsästävilä esi-isiltään kuin huskyilta, joita tapaa nähdä. Ne ovat kaikki luppakorvaisia. Huskyn traditionaalisen pitkän askeleksen sijaan niiden jalat näyttävät ylös-alas liikkuvilta mämmiltä niiden juostessa.

Ei ole kuitenkaan kysettäkään, kuinka nopeasti nämä koirat juoksevat. Mike ja Elvira johtivat kohtalaisen kokoista 18 koiran valjakkoa alueelle, jota joskus pidettiin saavuttamattomana, alitettuaan 60 minuutin rajan 20 maililla ONAC:in ensimmäisenä päivänä ja rikkoessaan rajan myös seuraavana.

Ellisin järjestyttävän kevään jälkeen kaikki alkoivat ihmetellä, voisiko hän rikkoa peräkkäisten erien voittoennätyksen Fur Rendezvousilla. Charlie Champaine ja Roxy Wright voittivat 18 peräkkäistä 80-luvun lopulla ja 90-luvun alussa dominoidessaan urheilua kuutena vuotena. "Tietenkin hän voisi," sanoo Champaine. "Kristus, hän on oikealla tiellä."

Ellis ja Lundberg eivät ole ainoita pointterivoiman hyväksikäyttäjiä. Risteytykset vievät viisi seitsemästä North Americanin rajoitetuista luokista. Tätä valankumousta oli jokainen ajatelut hankkiessaan pointtereita ja käyttäessään niitä jalostukseen.

Mutta tähän sisältyy paljon enemmän. Miltei kaikki sprintti-

legendat myöntävät, että pointteriristeytykset ovat vain yksi aspekti tässä valta-asemassa. "Jokainen sanoo, että tietenkin on pointterit, mutta hän on erinomainen koiramies," sanoo Redington. "Tässä on kyse enemmästä kuin vain koirista. Minusta hän on opettanut meille, mistä sprinttiajossa on kysymys."

Ja Champaine sanoo: "Ei vain hänen koiransa ole suurenmoisia. Sitä on myös tiimityö, mikä hänellä ja Helenillä on, sekä tapa, miten he elävät... Heillä on tuo hyvä, luottamuksellinen perheasenne. Se selittää paljon."

Ellis ja Lundberg näyttivät, mistä Champaine puhui ruokkiessaan 40 koiransa torstaina ennen ONAC:ia. He liikkuvat kaksikkona kuin metronomin klik-klik-klik tahdissa. Kun Ellis sekoitti ruuan ja ravintolisäaineiden monimutkaista reseptiä, Lundberg nopeasti poimi 20 heidän 40 koirastaan autosta. Kun Ellis kauhoi ruokaa kulhoihin, jotka olivat rivissä viiden jalan päässä koirista, Lundberg seurasi pudottaen kapselin joka kulhoon. Kun he olivat menneet läpi, siirsivät he kulhot koirille. Sitten he lastasivat koirat takaisin autoon ja aloittivat seuraavien 20 kanssa. Kaikki oli selvää 15 minuutissa ja he olivat vapaita seuraaviin askareisiin.

Näin tapahtuu koko ajan Ellisin ja Lundbergin kanssa. He myöntävät, että pointterit ovat vain osa tekijä. Tällaisten koirien kasvatus ja niillä kilpailu on täysiaikainen työ. Ellis ja Lundberg kouluttavat koiriaan lakkaamatta. He voivat jättää useita irti autostaan ja kontrolloida niitä äänillä. Vaatii myös hiukan ekstratyötä muuttaa lintuja jahtaavat koirat vetokoneiksi.

Heillä on myös tilat majoittaa kovalle kylmyydelle herkeit pointterit. Koiratalo on pakolli-

nen pointtereille lähes arktisessa ilmastossa. Lyhyen turkkinsa ja hiukan erilaisen aineenvaihduntansa takia ne eivät voi kestää paria viikkoa -40 asteessa. Itse asiassa monet pointteriomistajat puokevat takit koirilleen, kun tavallinen husky tuntee olonsa vain mukavaksi.

Menestyksen avain pointterien kanssa on yksityiskohdissa, ja Ellis ja Lundberg ovat viettäneet viimeiset kolme vuotta hioakseen kaikkea ruuasta välineisiin. "Meistä tuntuu, että tiimimme toimii paremmin joka vuosi," sanoo Ellis. "Tämä ajaa myös meitä eteenpäin. Parempien ja parempien koirien saaminen joka vuosi, treniteknikoiden hienosäätö, yritys aina kulkea nopeammin."

Lundberg lisää: "Emme istu alas ja sano, että olemme parhaita."

Ennen kuin menet ulos ja ostat naapurin lintukoiran ja yrität tätä itse, sinun on tehtävä monia kysymyksiä. Oletko halukas käyttämään sen ajan ja huolenpidon, minkä pointteriristeytykset vaativat? Oletko halukas investoimaan rahaa hankkeeseen, josta aiheutuu lisäkustannuksia ulkorakennusten, koiravaatteiden ja lisäkaloreiden muodossa? Sinun pitäisi myös analysoida, onko pointteri oikea rotu sinulle. Eräät eivät koskaan luovu traditionaalisista huskeista pointterien takia, eivätkä he koskaan kadu sitä.

Jos vielä ajattelet pointtereiden olevan sinulle sopivia, useimmat sprintterit ovat sitä mieltä, että sinun on mentävä lähteille. Tämä tarkoittaa lisärahan maksamista. Ellis ja Lundberg veloittavat \$1.200 astutuksesta. Taylorit, tunnettuja sprintti- ja pitkänmatkan koirien kasvattajina, ovat maksaneet tämän hinnan pela-

takseen näissä piireissä ja heillä on joitakin mustia, luppakorvaisia koiria Fairbanksin kennelissä. Parin vuoden kuluttua pointterit ovat vallitsevia heidän valjakossaan. Vaikka hinta on korkea, heillä ei ollut epäilyksiä maksaa sitä.

"On kuin yrittäisi koota NBA koripallojoukkueen," sanoo Bill Taylor. "On saatava ensin parhaat pelaajat ja kun ne on saatu, on oltava hyvä valmentaja."

"Lisäksi on oltava Michael Jordan ja sehän on Mike," sanoo Taylorin poika Greg, joka oli kolmas tämän vuoden ONAC:illa.

Ellis ja Lundberg eivät käyttäneet jalostuksessa mitään vanhoja rekikoiria. He valitsivat parhaita ja käyttivät mm. Terry Streepin ja Wright-Champainen linjoja.

"Monet ihmiset yrittävät päästä tällaisiin koiriin," sanoo Ellis. Monet tulevat myös pettymään. He luulevat, että voi vain ottaa pointterin, käyttää sitä jalostukseen ja sitten omistaa huippukoira. Se ei ole niin yksinkertaista. On oltava juuri oikean tyyppinen pointteri ja oikean tyyppinen husky. Monet yrittävät saada linjojamme ulos muissa kenneleissä, mutta tulevat sekoilemaan. Monet yrittävät tulla sisään takaovesta sen sijaan, että käyttäisivät etuovea."

Kun jotkut teoretisoivat, että risteytyskekoitukset tulevat olemaan lyhytikäisiä, Ellis ja Lundberg uskovat, että heillä on ainekset joka tarkoitukseen sopivaan koiraan, joka voi olla menestyksekkäs kaikilla ajamisen tasoilla. He myöntävät, että heidän viehtymyksensä sprinttiajoon on hiljalleen himmenemässä. Saat-taa olla, etteivät he pysy piireissä riittävän kauan lyödäkseen kaikki ennätykset, vaan kääntyvät sen sijaan keski- ja pitkänmatkan kilpailuihin.

Heidän ensimmäinen kokeilunsa saattaa olla Wyoming ja International Rocky Mountain Stop Sled Dog Race, kaksiviikkoinen tapahtuma, missä ajetaan 30:stä 60 mailiin päivässä.

"Sitä kilpailua harkitsemme," sanoo Lundberg. "Tarvitsemme uusia haasteita ja uuden tyyppisiä kilpailuja."

He viittaavat menestykseen, mitä norjalaisella Roger Leegardilla oli pointteriristeytyksillä voittaessaan Alpirodin, ja uskovat, että heidän tarhansa nykyinen materiaali suoriutuisi hyvin hiukan pitemmillä matkoilla.

Sellaiset haasteet kuin Iditarod tai jotkut 300 mailin kilpailut saavat odottaa joitakin koirasukupolia, mikä tarkoittaa viisi-kuusi vuotta.

"Se on jotain, jota olen seurannut vuosia," sanoo Ellis Iditarodista. "Minulla on syvä kunioitus Iditarodin ajajia kohtaan. Minua kiehtoo, kuinka he ajavat niin pitkän matkan... Se tulee viemään vuosia. Minulla on koirat, mutta niillä ei ole turkkia siihen."

Chris Talbott,
Mushing no 75
Käännös Hannu Rauhamaa

Tapaus SHS

VUL-lehdessä 2/2000 Kalevi yritti herätellä keskustelua siperianhuskyväen saamisesta takaisin yhteisille kilpaurille. Tässä tulisi joitakin kommentteja, jotka tietenkin ovat vain minun henkilökohtaisia eivätkä tietenkään edusta mitään SHS:n virallista kantaa.

- VUL on urheilujärjestö, johon kuuluu ja tuleekin kuulua kaikki valjakkourheiluseurat
- Suomalainen Siperianhusky-seura on ehdottomasti ensisijaisesti rotujärjestö, jonka jäsenistöä varsin pieni osa kilpalee koirillaan (600 jäsenestä ehkä 30). Totta kai SHS voisi olla myös jäsenenä VUL:ssa, mutta kohtuuttomia se ei saa maksaa. On turha rangaista ylimääräisellä 10 markan jäsenmaksulla sitä suurta osaa jäsenistöä, jolla ei ole kilpailemisen kanssa mitään tekemistä. Jäsenmaksu VUL:ssa voisi olla suhteutettu esim. lisenssin SHS:n nimissä lunastaneisiin.
- Siperianhuskyilla kilpailevilla ei ymmärtäkseni ole

pienintäkään ongelmaa kuulua johonkin valjakkourheiluseuraan. Itse kuulun jopa kahteen sellaiseen (L-SVU ja OVU).

• Siperianhuskyväki osallistuu omiin "sisäpiiriin" kilpailuihinsa siksi, että niihin halutaan osallistua niiden erillaisuuden ja ilmapiirin vuoksi. Ne ovat avoimia kilpailuja kaikille, SHS on vain järjestäjä. Moni ajaa on kertonut valitsevansa kilpailunsa sen perusteella, missä matkat ovat sopivat ja mihin jostain syystä haluttua mennä. Aloittelijoilla ensimmäisten kertojen kynnys tuntuu olevan matalampi, kun kaikki pahimmat tosikot eivät ole paikalla.

• SHS ei ole koskaan suosittelut joidenkin kilpailujen boikotointia, enkä tämän kaltaisia kannanottoja ole kertaakaan Siperianhusky-lehdessä havainnut. Jäsenet valitsevat henkilökohtaisesti, mikä heitä kiinnostaa.

• SHS on pyrkinyt järjestämään kilpailuitaan niin, että ne mahd. vähän häiritisivät muita tapahtumia, samoja ajajiahan

kaikki kalastelevat. Yhteinen kilpailukalenteri ei ole vaikeampi järjestää kuin siten, että niin VUL- kuin SHS-lehtikin kertovat kaikista kilpailuista, myös muista kuin "omistaan". Omaan kalenteriinsahan voi kukin merkitä ne, mitkä itseään kiinnostavat. Näin homma hoitui SHS:n kuulussa VUL:iin.

• SHS on taistellut Suomen Kennelliitossa läpi periaatteen, että heidän järjestämiinsä kilpailuihin voivat osallistua kaikki koirat rotuun katsomatta eikä se estä esim. siperialaisten kilpailukokeitten järjestämisestä. Siperianhuskyt voivat puolestaan osallistua, kaikkiin valjakkokilpailuihin. Näin ei ole Keski-Euroopassa, missä monessa maassa puhdasrotuiset eivät saa päästää rekisteröimättömiä koiria kilpailuihinsa eivätkä rekisteröidyt saa osallistua ei-rekisteröityjen kisoihin. Esim. Hollannissa ja Englannissa ei lain mukaan saa valjakkoilla edes ajaa muuta kuin rekisteröidyillä arktisilla koirilla. Näin ollen pelko keski-eurooppalaisesta kehityksestä

Suomessa on kaukaa haettu.

• Muilla kuin siperialaisilla ajavilla tuntuu olevan kummallinen päähänpintymä siitä, ettei siperianhuskyväki hyväksyisi muita koiria ja haluaisi siksi eristyä. Tätä en missään nimessä usko. Kyse on mielestäni enemmänkin samasta asiasta kuin minkä tahansa valinnan suhteen. Kun on tehnyt jonkun valinnan, näkee mielellään sen olleen oikean. Muita, jotka eivät yhtä "fiiksua" valintaa ole tehneet, voi hienoisesti ylenkatsoa, muttei se tarkoita, etteikö heitä hyväksyttäisi. Tällaista hienoisista ylenkatsetta on niin siperialaisten omistajilla muita kohtaan kuin muilla siperialaisilla kohtaan. Siitä ei ikinä päästä, joten siitä on turha urputtaa.

• Kalevi toivoi ehdotuksia siitä, mikä toisi siperianhuskyväen takaisin yhteisille kilpaurille. Millekään yhteisille? Kyllähän nuo kilpailu-urat ovat nytkin kaikille vapaita ja yhteiset. Se, että erilaiset kisat kiinnostavat eri ajajia onkin jo toinen juttu. Itse uskon siperianhuskyjen loistavan

poissaolollaan huippusprinttikisoissa, koska niihin ei tunneta niin suurta mielenkiintoa. Ne, jotka näissä kisoissa ajavat, ovat koiransa valinneet hiukan toisin kriteerein. Se, että kuuluuko SHS VUL:iin vai ei, tuskin vaikuttaa ihmisten kilpailuvalintoihin.

Mikä sitten pahiten mättää? Olisikohan mitään, jos VUL omassa piirissään hiukan mietisi, mitä tehdä! Haluan ehdottomasti VUL:lle kaikkea menestystä ja hyvää, mutta minua äärettömästi harmittaa, että ongelmiin niin usein syylinen haetaan SHS:sta miettimättä, missä hän se todellinen vika saattaisi piillä.

Kuten jo edellä mainitsin, SHS:n liittyminen takaisin VUL:iin saattaisi olla vain neuvottelukysymys. VUL:n jäsenmaksun sitominen yksistään jäsenmäärään on tietääkseni ollut eron syy. VUL:n jäsenseuroista suurin osa on urheiluseuroja, joissa jäsenet miltei poikkeuksetta myös kilpailevat ja tällöin

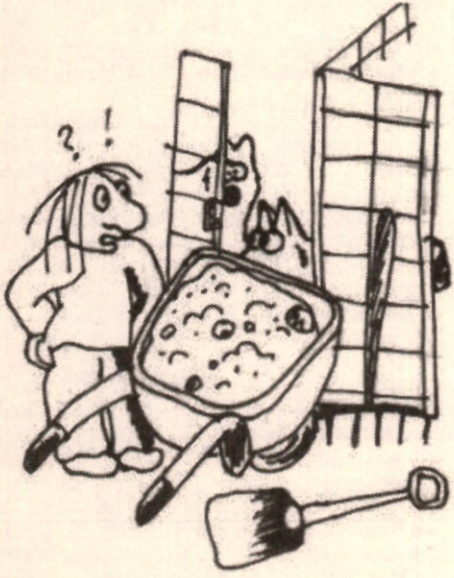
jäsenmäärä voi olla oikea lasutusperuste, rotujärjestöissä asia on kovasti toinen. Vanha selitys, ettei jäsenmaksu ole kuin 10:-/jäsen ja sillä pitäisi kattaa esim. VUL-lehden kulut, ei päde kun jäsenmaksu jaetaan vain kilpailevien kesken, tällöin se olisi 200:-/kilpaileva jäsen. Jaetakoon VUL-lehti vain lisenssin lunastaneille.

Odottaisin VUL:n tekevän uuden ehdotuksen SHS:lle, jotta pattitilanteesta selvitäisiin.

Hannu Rauhamaa

PENTUJEN PULINAT..

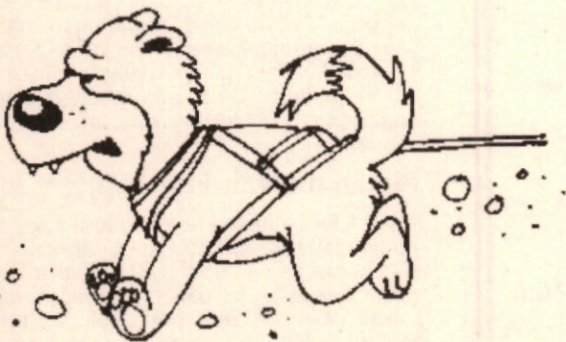
Pikkuvinkit:

1) Tarhaa rakennettaessa tulee miettiä oven leveyttä kahdesti, ettei tule yllätyksiä.

2) "Minkä nuorena oppii, sen vanhana taitaa." Kerjäs on ikävä tapa. Opetta siis huskisi tavoille!

3) Varsinkin nyt syystreenien aikana pidä koirasi tassuista huolta. Kipeillä tassuilla on vetokin tuskallista!

Hei taas!

Syksy on tullut (ja sen kyllä huomaa!) ja koiratkin puhkuvat intoa vetotreeneissa, agilitykentällä, TOKOharkoissa... Puuhaa tuntuisi riittävän kevääseen saakka! Sitten varsinaiseen asiaan. Hirviä liikkuu nyt metsissä erittäin paljon. Suuret hirvet ja niiden vasat ovat komeaa katseltavaa.

Valitettavasti aina se ei jää vain pelkäksi katselemiseksi. Esimerkki nro1: Syysintoinen, nimeltämainitsematon, mustavalkoinen husky ja hänen

syysintoinen, nimeltämainitsematon omistajansa (se en ollut minä) olivat lenkillä metsässä. Päästyään pellon reunan he näkivät naaras-hirven ja vasan keskellä peltoa. Hirvet huomasivat heidät ja lähtivät jolkottelemaan pois päin. Nek.. hmm.. Siis "lenkkeilijät" lähtivät ylittämään peltoa. Kun he olivat noin puolessa välissä, emo lähti kiertämään heidän taakseen. Kyseinen hirvi-emo alkoi jahdata "lenkkeilijöitä". He juoksivat

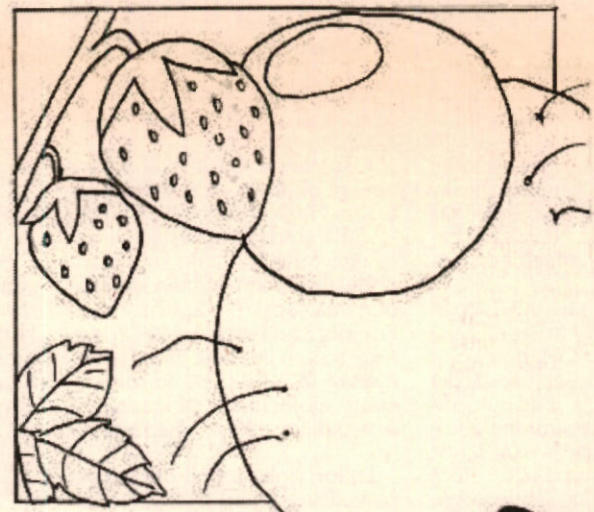
henkensä edestä, tämä "lenkkeilijä" ja hänen laiskanpuoleinen koiransa siis. He selvisivät tapauksesta järkytyksellä.

Esimerkki nro 2: Nimeltämainitsematon sudenharmas husky lähti samaisen emo-hirven perään ja löytyi tuntia myöhemmin naapurin koiran kopista. Täysin kunnossa, onneksi!

Aina ei käy yhtä hyvin. Hirviä kannattaa varoa ja pitää koiransa kiinni metsissä liik-

kues-
sa. Kun se oma kulta ei sittenkään ollut niin luotettava...
Meissä kaikissa asuu pieni husky.

Syysterveisin,
Merja ja kolme nimeltämainitsematonta huskyä.

Jan Svenssonin pihapiiri. Koirat valjastetaan vasemmalla olevan lyhtypylvään luona.

JAN SVENSSON SYMPAATTINEN KIRVESMIES

Janne aloitti rekikoiraurheilun 80-luvun alkupuolella siperian-huskyillä kolmen koiran luokassa. Seuraava vaihe oli jo tuttu, siirtyminen alaskan huskyihin. Sitten Janne, usean ennakkoluvottoman ruotsalaisen ja norjalaisen kanssa, osti muutaman saksanseisajan. Taina Teräs puhutaine seisoiineen ja risteytyksineen oli antanut esimerkin. Janne ajoi sekavaljakolla, seisojilla ja risteytyksillä, kunnes 90-luvun alkupuolella sai kokonaisen kassin valjakon risteytyksiä.

Ja niistä oli yksi yli muiden: uros Gretzky, isä alaskanhusky Finnemarkas Guy ja emä puhdas seisoi. Gretzkyllä oli valtava halu mennä ja rakenteellinen nopeus riitti.

1994 alkaen hän oli Ruotsin paras. EM-kullan hän voitti sekä -95 että -96. Samoin hän voitti Pärnällä MM-esikisat -96, vaikka valjakkohiihdon jäljiltä rata oli kahdesta paikasta puomeilla suljettu sunnuntaina. Muut jäivät silti minuuttikaupalla. 1997 MM-kisa oli tiukka. Janne voitti, vaikkakaan ei mitenkään ylivoimaisesti.

Jo 1996 Janne ajoi joskus myös avoimessa luokassa ja -98 hän yritti tosissaan isolla valjakolla. Menestys ei ollut paras mahdollinen.

"Pienestä kennelistä ei saa kilpailukykyistä avoimen valjak-

koa", totesi Janne.

Itse vierailin kesällä -99 Jannen ja "Lollon" kennelissä Skellefteässä, noin pari tuntia Umeåsta etelään.

Kennel oli ns. "viimeisen päälle". Kahta koiraa jokohti oli tarha, n.5 x 5 m, lattia höylättyä kakosnelosta. "Sain ostaa sen työnantajalta melkein ilmaiseksi, koska se oli jo sinistynyt", totesi Janne. Ihanteellinen ratkaisu sisäloisten poissaoloon; niitä ei tule, koska koirat eivät koske maahan.

Aikuisen kokoisia koiria kennelissä oli noin 30 ja kaksi pentuetta. Harjoitusrata alkaa pihasta. Sillä voidaan ajaa sekä kesällä että talvella, pisin reittimahdollisuus 22 km. Jannen kotiseudun maisema on kuin suoraan Pohjois-Karjalasta, korkeita vaaroja, paljon järviä ja jokia, havumetsää ja lumi tulee jo marraskuun puolivälissä. Eli ihanteellinen paikka rekikoiraharrastajalle.

Lollon (joka toimii opettajana paikallisessa koulussa) ja Jannen kotitalo on tyypillinen ruotsalainen torppa vuosisadan vaihteesta ja tietysti edelleen punainen. He ostivat talon muutama vuosi sitten ja kirvesmies Janne (työnantaja Skanska) korjailee sitä pikkuhiljaa. Talo on keskellä metsää, lähimpään naapuriin on pari kilometriä ja sen huomasi. Lol-

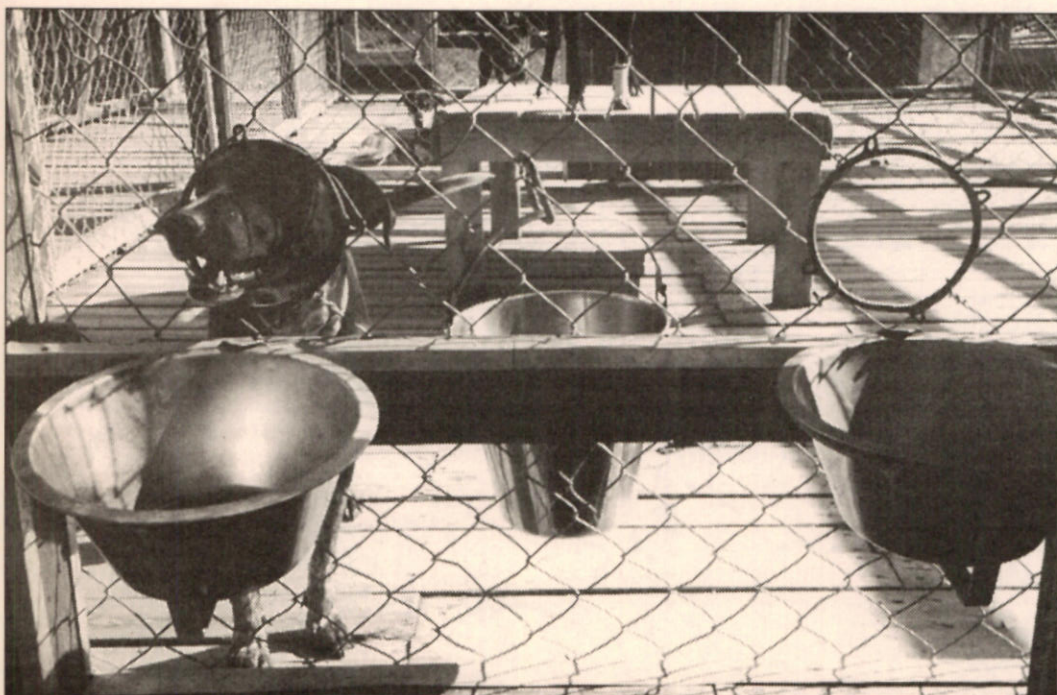
lo ja Janne eivät reagoineet millään tavalla koirien kiljuntaan, minkä ne aloittivat nähdessään vieraita Suomesta.

Janne on nyt ratkaisun edessä. Mitä tehdä? Tosiasia on, että jo kasissa ei pysy maailman huijalla, jos täytyy käydä säännöllisessä leipätyössä. Aika ei riitä koirien hoitoon ja valmennukseen. Ja mitä suurempi luokka, sitä suuremmat kulut. Mistä yhteistyökumppaneita?

Me näemme ensi talven tulokista, mitä Janne on päättänyt tehdä. Pieneneekö luokka kuten Ingela Engholmilla (myös MM-kultaa -97) vai alkaako hän ajella pitempiä matkoja, joihin harjoittelu ei ole niin stressaavaa kuin sprinttiharjoittelu.

Me tapasimme Jannen Jämin harjoituspaivilla 14.10.2000. Siellä jokainen voi kysyä ja/tai kuunnella, miten tullaan Maailmanmestariksi.

**Teksti ja kuvat:
Matti Heinonen**

Tarkoin mietitty yksityiskohta: ruokakupit ovat tarhan ulkopuolella. Auringonotolava toimii helteellä päivänvarjona. Lavalla seisoo Gretzky.

RUOTSALAINEN PUHEEN- JOHTAJA ESDRAAN

Kesällä pidetyssä vuosikokouksessa vaihtui Euroopan valjakkourheiluliiton ESDRAn puheenjohtajuus. Edellisen puheenjohtajan, ranskalaisen Bernard Pepinin luovuttua tehtävästä

siihen valittiin Ruotsin liitossa pitkään puheenjohtajana toiminut Lars Svanfeldt. Hän on ensimmäinen valjakkohiihtopuolen edustaja ESDRAn puheenjohtajana.

Ruotsin Palveluskoiraliiton vetokoiratoiminnasta hän siirtyi johtamaan juuri perustettua Ruotsin

Valjakkourheiluliittoa v.1987. Tässä tehtävässä hän toimi kymmenen vuotta. Kansainväliset tehtävät ovat koko ajan olleet mukana hänen toiminnassaan. Hän on esiintynyt mm. valjakkohiihdon yliuomarina EM- ja MM-kilpailuissa. Kilpailutoimin-

nan ylläpitämistä ja kehittämistä, erikoisesti hyvien EM-kilpailujen järjestämistä joka vuosi, hän pitääkin ESDRAn

tärkeimpänä tehtävänä; järjestötoiminnan tulee palvella urheilua, ei itseään!

Valjakkourheilun tulevaisuudennäkymistä Lars tuo esille pari ongelmaa: huonot talvet, so. lumen puutteen, joka vaikeuttaa erityisesti valjakkoajotreenausta lähes kaikkialla Euroopassa sekä sponsorihankinnan ongelmallisuuden. Pitäisi olla rahaa, että saisi urheilulajille sellaista huomiota,

joka houkuttelisi sponsoreita! Lajilta puuttuu toistaiseksi taloudellinen menestys.

Uuden lajin, koirahiihdon (naruluokan), saama MM-arvo arveluttaa Larsia. Ehkä IFSS toimi vähän

hätäisesti. Mahdollisuuksia on kaksi, joko odotetaan, että saadaan riittävästi uuden lajin harastajia tai luodaan ensin MM-kilpailu ja odotetaan sen tuovan esille kilpailijoita. ESDRassa ei toistaiseksi

suunnitella koirahiihdon ottamista EM-kilpailujen lajiksi.

Larsin tukena toimii ESDRAn muu hallitus: varapuheenjohtaja Cristien Fox, sihteeri Valery Braun,

rahastonhoitaja Evelyn Masch sekä jäsenet Aad Hekkers, joka toimii kilpailupäällikkönä, Erhard Weiss, valjakkoajo ja Aila Tejle, valjakkohiihto.

(Helen Lundbergin tekstiä mukailleen kokosi KV)

LYHYESTI

Vuoden 2000 valjakkourheilijat

Hallitus nimesi vuoden 2000 valjakkourheilijaksi kaikkien tunteman ajajan Ari Laitisen. Hän edustaa pitkän linjan ajajapolvea, vaikka ei vielä täältä toimituksesta katsottuna olekaan iällä pilattu. Sitkeällä työllä Ari on saavuttanut avoimen luokan kärkiajan aseman Suomessa, ja hänellä on ollut myös varsin runsaasti kansainvälistä menestystä vuosien varrella. Sitä meillä on lupa odottaa myös jatkossa. Onnea Arille!

Vuoden nuoren valjakkourheilijan arvo myönnettiin kymenlaaksolaiselle valjakkohiihtäjälle Teemu Lojamolle. Häneltä pyysimme oman esitelytekstin, joka on ohessa. Nuoria lupauksia, joita ei lajeissamme liian usein nähdä, edustavalle Teemulle ennustetaan todella näyttävää uraa. Onnea!

VUL:lle uusi puheenjohtaja

Elokuun lopulla pidetyssä VUL:n vuosikokouksessa valittiin liiton uudeksi puheenjohtajaksi Pekka Puolakka, joka on ollut valjakkotoiminnassa mukana jo 30 vuotta. Varapuheenjohtajaksi valittiin Kalevi Vainio ja uusiksi jäseniksi hallitukseen Matti Heinonen, Jorma Kapanen, Kati Kettumäki, Vesa Kousa ja Paula Toivonen. Vanhoina hallituksen jäseninä jatkavat edelleen Jyrki Forsman, Sirkka Hämäläinen, Timo Jokela, Riitta Kempe ja Jarmo Mäntylä.

PM-kokouskuulumisia 8.-9.4. Tukholmasta

Pohjoismaiden mestaruudesta kamppailaan jatkossa yhdessä erikseen nimetyssä kilpailussa (NoM). Ensä talvena PM-tittelistä kisaillaan 17.-18.2. Ruotsin Östersundissa, vuonna 2002 Norjassa ja vuonna 2003 Suomessa. SOC (Scandinavian Open Champion) jatkaa omana cup kilpailunaan kuten ennenkin. PM-kilpailu tulee automaattisesti olemaan yksi SOC Cupin osakilpailu.

Koirahiihto kirvoitti kokouksessa paljon mielipiteitä. Norjassa koirahiihto mielletään tavaksi rekrytoida lisää väkeä valjakkohiihtoon, mutta Ruotsi aikoo heti aloittaa täyden panostuksen lajiin. Vaarana on muuten jäädä kehityksessä jälkijunaan. Kokouksessa todettiin lisäksi, että laji kaipaava vielä tarkempia sääntöjä kuin mitä tällä hetkellä ESDRA:n valjakkohiihtosääntöjen joukossa on.

Kokous kritisoi IFSS:n tapaa tehdä päätöksiä, mistä myös ESDRA on ilmaissut tyytymättömyytensä. Viimeaikoina protokollia ei ole noudatettu vaan päätökset on tehty sähköpostilistalla käytyjen keskustelujen perusteella. Asiasta tullaan keskustelmaan IFSS:n vuosikokouksessa Oslossa syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna.

ESDRA:n kokouskuuluiset 26.6.

Edelliset seitsemän vuotta ESDRA:a johtanut Bernard Pepin luopui puheenjohtajuudestaan ja kokouksessa valittiin uudeksi puheenjohtajaksi

Lars Svanfeldt Ruotsista. Varapuheenjohtajaksi valittiin belgialainen Cristien Fox ja sihteerinä jatkaa Valery Braun.

EM-sprintti 2001 kisaillaan Saksan Haidmuhlesissä 9.-11.2. Aikainen ajankohta johtuu IFSS:n MM-kisoista Fairbanksissa. EM-keskipitkät ajettaneen myös Saksassa, Bernaussa viikkoa aiemmin 2.-4.2. Tulevien vuosien arvokilpailuista Ruotsi aikoo edelleen anoa vuoden 2002 EM-sprinttiä ja -keski-

pitkiä ja Bernau on kiinnostunut anomaan 2003 EM-keskipitkiä.

ESDRA sai jälleen uuden jäsenmaan. Espanja (RFEDI) hyväksyttiin yksimielisesti uudeksi ESDRA:n jäsenmaaksi.

Kokouksessa päätettiin taas joukko sääntömuutoksia mm. valjakkohiihdossa pulkan paino nartuille lasketaan kaavalla koiran paino kertaa 0,65 (uroksilla edelleen kerroin 0,7), reen pakolliseksi varustukseksi tulee 'kumina' jarrutusmatto ja ESDRA:n hyväksymiin kilpailuihin lisättiin kaksi uutta luokkaa: koirahiihto miehet ja koirahiihto naiset. Ensi kautena uudet luokat ovat mukana Europa Cupissa, mutta eivät vielä EM-kisoissa. Näistä lisää seuraavassa lehdessä.

ESDRA Cupin nimi muutetaan Europa Cupiksi. Nimen muutoksella halutaan saada enemmän huomiota mediassa ja sponsoreiden keskuudessa.

Karelia Charm

Suomi on näkyvästi mukana keskipitkien ja pitkien kisojen järjestäjien joukossa Euroopassa. Karelia Charm ajetaan 23.-25.2. Nurmeksessa ja uusi 500 km pituinen Frontier Race pitkin Suomi-Venäjää rajaa alkaa 14.3.

Valjakkokoirien verkkorekisteri

Ruotsin nettisivuilla ylläpidetään valjakkokoirien rekisteriä osoitteessa: <http://www.racedogs.com/avel/index.htm>.

Koira rekisteröidään tiettyyn luokkaan tiettyjen kriteerien mukaan, jotka ovat nähtävillä sivuilla (Criterias-linkki). Halukkaat voivat rekisteröidä koiransa pyytämällä sähköpostitse tunnuksen ja salanan sivujen ylläpitäjiltä rickardilta rickard@racedog.com tai Kjelliiltä kjelle@racedogs.com. Elokuun lopussa rekisterissä oli 122 koiraa ja 37 rekisteröityä käyttäjää.

Worldsport uusii internet-kalustoaan

Worldsport, jossa on myös IFSS:n nettisivut on uusimassa internet-kalustoaan ja ohjelmistoaan. Tavoitteena on kasvaa suurimmaksi viralliseksi urheilusivustoksi, joka pystyy palvelemaan yli 50 miljoonaa kävijää päivässä. Uudistuksen myötä mahdollistuu jatkossa videon ja audion nettilähetys, jotka saattavat olla käytettävissä jo Fairbanksin MM-kisoissa. Uusitun palvelun julkistaminen tapahtuu 15. helmikuuta ja samalla muuttuu myös IFSS:n nettiosoite muotoon www.ifss.worldsport.com.

Pitkän matkan Eurocup

WSA suunnittelee järjestävänsä rekisteröidyistä pohjoismaisista roduista kootuille valjakkoille pitkän matkan Eurocupin 2001. Cup tulee koostumaan kuudesta eri paikassa olevasta kilpailusta, mikäli WSA saa cupin organisoitua. Cupin kohtalo ratkeaa WSA:n vuosikokouksessa syyskuun lopulla.

KILPAILU- KALENTERI 2001

TAMMIKU

27-28.1.2001 PALVAANJÄRVI/LUUMÄKI. AJO: 4-K, 6-K, 10-K KOIRAHIIHTO:PIKAMATKAT (VAIN LAUANTAI)
TIEDUSTELUT JA ILMOITTAUTUMISET: VESA-PEKKA LEHTOMÄKI,
p. 05 367 5907 TAI 040-753 312
OSANOTTOMAKSUT: AJO 150,-, HIIHTO 70,-

HELMIKUU

3-4.2.2001 PÄRNÄVAARA. AJO: 6-K, AVOIN LUOKKA TAI 4-K, 8-K
TIEDUSTELUT: MERJA TAMMI 013-732 021; TOIVO MÄNTYENEN,
P. 013-641 476 (MAJOITUS). ILMOITTAUTUMISET: MERJA TAMMI,
TORNITIE 16 81600 KONTIOLAHTI, E-MAIL: merja.tammi@telekarelia.fi
OSANOTTOMAKSU: 150,-. HUOM: 3-4.2 SPKL:N VALJAKKOHIIHTO

17-18.2.2001 RAUTALAMPI. AJO: 4-K,6-K,8-K. KOIRAHIIHTO: PIKAMATKAT
TIEDUSTELUT JA ILMOITTAUTUMISET: MARKO LAITINEN,
p. 0400-481.719. OSANOTTOMAKSU: 1 PV 75,-, 2PV 150,- (MAKSU
PAIKAN PÄÄLLÄ)

KESKIPITKIEN MATKOJEN SM-KILPAILU

23-24.2.2001 PIKKURATA-AJOT KANNUS-SIEVI AJO: 4-K,6-K,8-K,AVOIN SEKÄ
RETKISARJA. TIEDUSTELUT: JAAKKO HAUTAMÄKI 0400-881 106.
ILMOITTAUTUMISET: SARI VEHMASMÄKI 06-872 791 TAI 050-543 3909
OSANOTTOMAKSU: 200,- MERITA KANNUS 106630-6101383

MAALISKUU

3.3.2001 KAJAANI/VIMPELIN URHEILUKESKUS. HIIHTO: PIKAMATKAT, KAIKKI
LUOKAT KOIRAHIIHTO: PIKAMATKAT. TIEDUSTELUT: SARI
PENTTINEN 08-627 371 ILMOITTAUTUMISET: PUHELIMITSE 21.2.2001
MENNESSÄ SARI PENTTINEN 08-627 371. OSANOTTOMAKSU: 80,-
KAIKKI SARJAT, MERITA 201818-8512

10-11.3.2001 IISALMI/PALOISVUOREN HIIHTOKESKUS. VALJAKKOHIIHDON SM-
KILPAILUT. PIKAMATKAT, KAIKKI LUOKAT VIESTIT, KOIRAHIIHTO.
TIEDUSTELUT JA ILMOITTAUTUMISET: HEINO JÄÄSKELÄINEN,
E-MAIL HEINO.JAASKELAINEN@PP.INET.FI, FAX 017-8208880
MAKSUT: 100,-/VALJAKKO, 50,-/NUORET, VIESTI 150,-/JOUKKUE
MERITA 208818-5331 SM-KILPAILUT

10-11.3.2001 JÄMIJÄRVI. VALJAKKOAJON SM-KILPAILUT. AJO: 4-K,6-K,8-K,AVOIN.
KOIRAHIIHTO (EI SM-KILPAILU). TIEDUSTELUT: PAULA TOIVONEN ???
ILMOITTAUTUMISET: ILMOITETAAN MYÖHEMMIN

SUOMEN MESTARUUSKILPAILUT

17.3.2001 KAJAANI/VETORIEHAHIIHTO: PIKAMATKAT, KAIKKI LUOKAT
KOIRAHIIHTO, PIKAMATKAT. TIEDUSTELUT JA ILMOITTAUTUMISET:
AHTI KÄRKÄINEN 08-687 3178 TAI 050-534 7866. PUHELIMITSE
15.3.MENNESSÄ. OSANOTTOMAKSU: 80,-, MAKSU PAIKAN PÄÄLLÄ

KANSAINVÄLISET KILPAILUT 2001

6-7.1.2001 SOC-OSAKILPAILU, HAMAR NORJA (+EUROPA CUP) AJO
2-4.2.2001 EM-KESKIPITKÄT, BERNAU SAKSA
3-4.2.2001 SOC-OSAKILPAILU, ASKER NORJA(+EUROPA CUP) AJO/HIIHTO
2001- EM-SPRINT, HAIDMÜHLE, SAKSA 2001- PM-KILPAILU,
ÖSTERSUND, RUOTSI(NOM/EUROPA CUP) AJO/HIIHTO
2-4.3.2001 MM-KILPAILUT, FAIRBANKS ALASKA AJO/HIIHTO
3-4.3.2001 NORJAN MESTARUUSKILPAILUT(NM), NORJA HIIHTO
10-11.3.2001 RUOTSIIN MESTARUUSKILPAILUT(SM), RUOTSI HIIHTO
24-25.3.2001 SOC-OSAKILPAILU, GÄVLE, RUOTSI(+EUROPA CUP) HIIHTO

IFSS 2001 WORLD CHAMPIONSHIPS, FAIRBANKS, ALASKA

MM-KILPAILUT 2001

IFSS on toimittanut hyvän info-
paketin (Race Packet) kilpailujen
yksityiskohdista, sisältäen majoi-
tukset, autojen vuokraukset, hoi-
nat jne. Pakettia on saatavana
VUL: n toimistosta sekä esim.
Anu Jaakonsaareltä
(p. 0400-310 162). Kilpailuissa
noudatetaan IFSS:n kilpailu- ja
dopingsääntöjä, jotka löytyvät

IFSS nettisivuilta tai linkki
myös VUL:n sivuilta. Pääeläin-
lääkärinä kaikissa lajeissa on
prof. Dominique Grandjean
Ranskasta. Kansallisen liiton täy-
tyy lähettää ja maksaa ilmoittau-
tumiset viimeistään 19.1.2001
(sen jälkeen 10 % lisämaksu), 1
USD = 6,7 FIM. Tarkempia il-
moittautumistietoja saa VUL:n

toimistosta. Ensimmäistä kertaa
MM-kilpailuissa on mukana kes-
kipitkän matkan kilpailu, myös
naruluokassa. (Iditarodin lähtö
Anchoragessa on 3.3.2001, jos
haluaa samalla käydä sitä katso-
massa, ohjelmaa on koko viikon
ajan).

SPRINTTI

2.-4.3.2001
- paikka: Jeff Studdert Race Grounds, Fairbanks
- luokat/matkat/osallistumismaksu:
4 koiraa 4,5 miles/7,2 km USD 90
6 koiraa 7,7 miles/12,3 km USD 120
8 koiraa 10,6 miles/17 km USD 150
avoin luokka 15,6 miles/25 km USD 200
- tekninen järjestäjä: ADMA, Alaska Dog Musers' Association
- Race marshall: Mike McCowan, USA

VALJAKKOHIIHTO (pulkka) JA SKIJORING (naruhiihto) SPRINTTI

27.-28.2.-1.3.2001
- paikka: Birch Hill Ski Area, Fairbanks
- luokat/koiramäärä/päivä/matka/osallistumismaksu:
naiset-lyhyt-naruhiihto 1 koiraa 27.2. 13,5 km USD 90
miehet-lyhyt-naruhiihto 1 koiraa 27.2. 13,5 km USD 90
naiset-pitkä-pulkka 1-4 koiraa 27.2. 16,5 km USD 90
miehet-pitkä-pulkka 1-4 koiraa 27.2. 23 km USD 90
naiset-lyhyt-pulkka 1 koiraa 28.2. 10 km USD 90
miehet-lyhyt-pulkka 1 koiraa 28.2. 13,5 km USD 90
naiset-pitkä-naruhiihto 2 koiraa 28.2. 23 km USD 90
miehet-pitkä-naruhiihto 2 koiraa 28.2. 23 km USD 90
seka joukkue-2+2 osuutta-
naruhiihto-2+2 osuutta 1 koiraa 1.3. 4x7,5 km USD 200
- tekninen järjestäjä: ASPA, Alaska Skijoring and Pulk Association
- Race marshall: Lars Svanfeldt, Ruotsi

KESKIPITKÄ MATKA

23.-25.2.2001
- paikka: Nenana & Ester (Fairbanksista Nenanaan 80 km, Esteriin 16 km)
- luokka: valjakkoajo, 12 koiran pooli
- avoin kaikille osallistujille, ajajat voivat ilmoittautua yksityisesti tai liittonsa kautta,
- e-mail: info@mushing.com
- max koiramäärä/päivä/paikka/matka:
8 koiraa 23.2. Ester-Nenana 50 miles/80 km
10 koiraa 24.2. Nenana-Rochester Lodge 42 miles/67 km
10 koiraa 25.2. Nenana-Ester 50 miles/80 km
- osallistumismaksu: USD 350 ennen 10.11.2000, sen jälkeen USD 400, 3.1. mennessä peruessa saa
osallistumismaksun takaisin
- tekninen järjestäjä: Fireplug Race Committee, e-mail:
- Race marshall: Bobby Lee, USA

SKIJORING (naruhiihto) KESKIPITKÄ MATKA

24.-25.2.2001
- paikka: Nenana & Ester (Fairbanksista Nenanaan 80 km,
Esteriin 16 km)
- luokka: 2 koiraa, 3 koiran pooli
- matka: la 24.2. 42 miles/67 km, su 25.2. 50 miles/80 km
- tekninen järjestäjä: Fireplug Race Committee, e-mail:
- osallistumismaksu: USD 100 ennen 10.11.2000,
sen jälkeen USD 150

JUNIORIT

23.-25.2.2001
- infoa: Fairbanks Juniors, e-mail:

**Kudo
lämmintä
ylle
husky-
villasta.**

Tilaa valmista lankaa!
Nyt sitä taas on, pidä
kiirettä...

Rekikoirille kehitetty

ARKTIS 34/30

Special Sleddog food

valkuainen 34% • rasva 30%
2000 kJ/100g

ARKTIS TUNNETAAN JO
ALPEILTA POHJOISNAVALLE.
JUOHTAVAT AJAVAT OSOIT-
TANEET, ETTÄ ARKTIS ON
OMAA LUOKKAANSA!

• Erinomainen sulavuus!
• Käytössä tosi edullinen,
vain 10-13 g/elopainokilo!

Yippee kennel

puh & fax (019) 6877 060
GSM (040) 590 1027
yippee@saunalahti.fi
www.saunalahti.fi/yippee

ESDRA Cup 2000 tulokset

8-koiran luokka: 1. Hege Ingebritsen Norja
6-koiran luokka: 1. Patrick Berthet Ranska,
2. Bjoernar Nikolaisen Norja

4-koiran luokka: 1. Lena Boysen Norja,
2. Maria Mäki Ruotsi

Keskipitkät avoin: 1. Lutz Binzer Saksa

Keskipitkät 6-koiraa:
Valjakkohiihto miehet,
1 koiraa: 1. Alfred Immerz Saksa
1. Olivier Traulle Ranska,
2. Mike Myhre, Norja,
3. Roger Westling Ruotsi

Valjakkohiihto naiset,
1 koiraa: 1. Solveig Aaseby Norja,
2. Jaana Tengman, Ruotsi,
3. Malin Brännvall Ruotsi

Cupissa sijoittumiseen vaadittiin osallistuminen vähintään kolmeen
cup-kisaan.

IFSS:n World Cup 2000

4-koiran luokka

1. kourosh Partow, Wisconsin 588,5
2. Deanna Partow, Wisconsin 580,20
3. Jenna Dittmar, Wisconsin 571,44
4. Mike Bosman, Wisconsin 546,38
5. Debbie Duncan, Wisconsin 498,30

6-koiran luokka

1. Mary Jo Downey, Pennsylvania 598,30
2. Gerry Stern, Alaska 596,23
3. Mike Marsch, Wisconsin 591,90
4. Josh Kooiman, Wisconsin 587,39
5. Christian Taveau, France 583,58

8-koiran luokka

1. Helen Lundberg, Ruotsi 600
2. Carolyn Johnson, Minnesota 571,97
3. Arleigh Reynolds, Alaska 570,88
4. Egil Ellis, Ruotsi 479,14
5. tammy Saunderson, Kanada 467,91

Avoin luokka

1. Egil Ellis, Ruotsi 598,73
2. Ross Saunderson, Kanada 578,02

3. Jeff Conn, Alaska 546,47
4. Eric Lanser, Alaska 543,75
5. Greg Taylor, Alaska 479,73

Keskipitkät matkat

1. Jacques Philip, Alaska 712,21
2. Grant Beck, Kanada 705,60
3. Ken Anderson, Alaska 686,84
4. Sam Perrino, Kanada 685,52
5. Maruenda, Espanja 488,45

Pitkät matkat

1. Charlie Boulding, Alaska 1201,91
2. Jeff King, Alaska 1200,43
3. Paul Gebhardt, Alaska 1172,20
4. Ramy Brooks, Alaska 1172,20
5. Hans Gatt, Kanada 1162,70

2-koiran koirahiihto

1. Jim Herring, Alaska 600
2. Carol Kleckner, Alaska 571,75
3. Mike Malvick, Alaska 564,15
4. Alina Evans, Alaska 512,80
5. Lulie Williams, Alaska 488,30

Suuri ilvesjahti

Kurt Wallentowitz pitäisi palata jonnekin ennustajaksi, sillä hän osaa sen lajin. Jo toissa Tervastulilla Lentiirassa hän väitti, että Jukalle sattuu aina lähdössä jotakin, ja taas se tapahtui.

Tammikuun viimeisenä sunnuntaina Hauholla Valjakkoretkelijöiden Ilvesajossa olin junailijana kotikonnuillani ja siis niin omalla reviiirilläni kuin olla voi. Silloinhan ei mitään voi sattua kun kaikki on tuttua ja moneen kertaan tehtyä. Aivan, ei kenellekään muulle sattunutkaan mitään. Mutta miten ollakaan tilapäisen koirakärryni takaovi avattiin sisältäpäin juuri kun olimme parkkeeraamassa sitä lähtöasemaan. Positiivisen ajattelun mukainen tulkinta on, että Siperianhuskyt ovat todella taitavia ja fiksuja koiria kun osaavat avata monimutkaisten käännyksien Realistisen ajattelun mukainen tulkinta on, että ei pitäisi luulla, että kuusi uroshuskyä pysyy yhdellä kumipitimellä suljetun oven takana, kun omalle pihalle on yllättäen ilmestynyt ainakin viisikymmentä narttua. Jompi-kumpi tai molemmat ovat oikeita tulkintoja.

Koko lauma siis hyökkäsi kerralla ulos ja painui kintut vilisten kylätietä taivaanrantaan. Minä jeepillä perään kohta sama joukue tulee vastaan edelleen täyttävää vauhtia ja samantien ohi! Jeepi ympäri, koukkaus ja julmia komentoja ikkunasta. Ymmärtävät jähmettyä maantienojaan; rangastuspurenta jokaista niskaan ja paluu päiväjärjestykseen. Rankka aloitus leikkimieliselle vuotuistapahtumalle!

Niskavuoren urille oli kokoonnutunut kuusitoista valjakkoa. Kalle Pohjolan perhe ajoi peräti kolmea valjakkoa ja Anu Jaakon-saarikin toi kaksi valjakkoa. Koiria oli satakunta ja ulkonäköjen ja rotujen kirjo oli suuri, mutta eivätpä olleet ajajatkaan toistensa klooneja. Paras ajaja-asu oli Terhin vaaliliivi, jossa luki edessä ja takana Tarja Halonen. Valjakko-

väen lisäksi lähtöpaikalle kerääntyi kylän väkeä parikymmentä henkeä. Apuhandlereista ei ollut puutetta.

Valjakkoretkelijöiden tukikohtana palvelevassa kartanon 140 vuotta vanhassa, komeassa viljamakasiinissa oli yöpynyt seitsemän retkihenkisintä ja lähireitit oli jo lauaintaina koluttu. Lauantai oli ollut myös media-päivä, sillä Hämeen Sanomat kävi tekemässä tapahtumasta ison jutun ja trendilehti Cosmopolitan kuvasi ja haastatteli Sanna ja Kaisa Polsoa. Vahinko, etteivät lehtien kuvaajat päässeet näkemään vankan kartanopihan värikkästä juhlaaistusta. Suurilla teatterivalonheittäjillä oli valaistu aavemaisen kellertäväksi nelikymmenmetrin harmaagraniittinen navetanseinä, joka rajasi piha-aluetta. Vanha punamullattu viljamakasiini ja valtavat tiiliset rehutornit olivat syvänpu-naisia. Aika hyvät puitteet iltasaunalle, makkaransyönnille ja yönäyttöille.

Kylätoimikunta tuki tapahtumaa lahjoittamalla suuren olkipaalin koirien kuivikkeiksi. Kolme paikallista moottorikelkkailijaa tasoitti retkiuraa, varmisti mukanaapysymistä ja kuljetti niitä retkeilijöitä, jotka eivät enää mahtuneet rekiin. Lähitalojen pienistä lapsista oli kutsun saatuaan kahdeksan uskaltautunut kyytiläisiksi osalle matkaa. Lapset jaettiin kokeneiden ajajien rekiin. Paras lasten kommentti oli, että "nyt sanotaan iskälle, että meille ei sitten mitään moottorikelkkaa osteta, vaan koiravaljakko". Jäämme odottamaan, noudatetaanko tätä viisautta.

Kaikki saivat reittikartan, opaskelkka lähti edellä, sitten kuusi-toista valjakkoa ja lopuksi rahtikelkka ja turvakelkka. Tielaitos oli rakentanut meitä varten yhden uuden liittymän ja luvannut nopeusrajoitukset teiden ylityksiin ja poliisikin oli informoitu. Valjakkoretkelijöiden henkiläkäri laukkuineen ajoi yhtä val-

jakkoa - jos vaikka olisi isompaa sattunut. Uusi tapahtuma vaatii hyvät varmistukset.

Reitti kaarteli peltoja, metsä-autoteitä ja järvenselkiä. Lapset luovutettiin vanhemmilleen seitsemän kilometrin jälkeen Torvoilan kylässä, jonne vanhemmat olivat ajaneet autoilla jännittyneinä odottamaan. Lasten takia jätettiin alkumatkan hurjat vuorenrinteet ajamatta ja oikaistiin vähän. Ehkä ensi vuonna lähetetään kuuma sarja jyrkkien rinteiden reitille, jossa puolen kilometrin matkalla on sata metriä nousua ja sama alas vielä jyrkemmin.

Ilvesajon määränäänä oli naapurikunnassa Luopioisissa oleva Kukkijärven saari, jonne oli matkaa parikymmentä kilometriä. Saaressa oli uusi kotialaavu, jossa neljä Espoolaista partiolaista oli pitänyt yöleiriä ja valmistellut ilveksenajajille retkiaterian. Kun tulimme perille, siellä odotti nuotiotuli, höyryävä hernekeitto, kinkkujuustovoileipiä ja kahvit. Oikeastaan vähän liian yllättäviä!

Jo menomatalla joukko oli hajaantunut erivauhteiksi pikkuletkeiksi, joten ruokajonoa ei päässyt rokkapadalle syntymään. Paluumatkalle itsekukin lähti oman aikataulunsa mukaan ja Niskavuoren tukikohdalla oltiin iltapäivän lopulla. Kiireisimmät lähtivät kotiin ja ydinporukka perusti uuden yhdistyksen, Suomen Valjakkoretkelijät.

Ensi vuonna tavataan tammikuun viimeisenä viikonloppuna. Silloin ehkä valjakkoklubin suunnitteilla oleva takkahuonekin on valmiina. Jostain pitäisi saada vielä Ilves - edes jossain muodossa!

Jukka Wuolijoki

BENTO KRONEN

V-P LEHTOMÄKI SUOSITTELEE:

Kovaa työtä tekeville koirille
BENTO KRONEN Professional Power
Valkuainen 33%
Rasva 22%
Lisätty C-vitamiinia

Urheileville koirille
BENTO KRONEN Professional Sport
Valkuainen 30%
Rasva 18%
Lisätty C-vitamiinia

Erittäin aktiivisille ja herkille koirille
BENTO KRONEN Professional Perform
Vehnätön, soijaton, lisätty fructo-oligosakkaridit* ja omega-rasvahapot
Valkuainen 30% Rasva 21%

Professional-sarjamme on erittäin laadukas perussarja, jossa 8 eri vaihtoehtoa koiran iän ja aktiivisuuden mukaan.

Premium-sarja on kokonaan gluteeniton ja soijaton, tuotteisiin on lisätty fructo-oligosakkaridit* ja Omega 3 ja 6 rasvahapot. 9 vaihtoehtoa pennusta senioriin! VIP-jäsenenä tai VIP-jälleenmyyjänä saat kaikkiin tuotteisiimme tukkuhintaedun ja hyödyt säästämällä omien koiriesi ruokintakuluissa!

Kysy lähin jälleenmyyjäsi tai mahdollisuudesta liittyä iloiseen VIP-joukkoomme!

BENTO-KRONEN MAAHANTUONTI JA TUKKUMYYNTI

VIP Vescor Oy
34800 VIRRAT
Puh. 03-475 3474
Fax. 03-475 3668

* ks. VUL nro 4/99 sivu 7

Valjakkourheilijoiden tärkeitä Internet-osoitteita:

- ICL <http://www.icl.fi>
- IFSS <http://www.worldsport.com/sports/sleddog/home.html>
- EEO <http://www.mmm.fi> (avaa k.o.sivu,tulet maa- ja metsätalousministeriön kotisivuille. Kaksoisosoita kohta Osastot ja näin aukevalta sivulta uudelleen kohtaa Osastot, jolloin vasta tulet sivulle, jossa on luettelo osastoista.Valitse luettelosta Eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto, jolloin tulet EEO:n kotisivulle ja voit alkaa surffailusi.)
- ESDRA <http://www.wvnet.at/KUNDEN/ESDRA>
- SHS <http://www.siperinhusky.fi>
- SLU <http://www.slu.fi>
- VUL <http://www.vul.fi>